

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Torsten og Trine (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 24.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875157186304/facsimile.pdf> (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Naar alt Løv fra Treet segner,
Dvæler Vaaren i vort Bryst.

Lover Gud! – Vi vanke roligt
Ved hans Haand i Verden ud;
Alt omkring os er fortroligt,
Alt er skjönt – vi gaae med Gud!

Torsten og Trine

Ved Lysets svage Lue, bag lukte Vindveskud,
Sad Trine i sit Kammer og sukkede til Gud
For hendes Mand, som seilte i Storm paa vilden Sø;
Et Aar var gaaet, siden han drog fra Danmarks Ø.

Det spæde Noer hun lagde alt i sin egen Seng,
Paa Gulvet var der redt til hendes raske Dreng.
Saa løste hun sit Haar, og læste Aftenbøn;
Huult fra det Fjerne hørte man Havets Dron.

Stormen slog om Gavlen, og Tagsteen blæste ned,
I Lyset Hovlespaanen sig krumte bleg og bred.
Men Trine stod for Sengen med et uroligt Sind,
Hun vilde glemme Veiret, i Dynen hyllet ind.

Hun turde ei Lyset slukke: O Torsten, hvor mon du
Omflakker i Havsnød paa Bølgerne nu?
Hun syntes høre Skud, og de Forlistes Skrig,
I Kamret var der fuldt af Vand og blege Liig.

Da lode Trin; fra Døren sprang Klinken op i Hast,
Ind traadte en Mand med dristigt Øiekast,
Pidsken snoet i Nakken, og krøllet Haar paa Kind,
Den tykke lodne Kofte trodsede Veir og Vind.